

Prohlášení

Prohlášení 4/2025 k doporučení Evropské komise k návrhu nezávazných vzorových smluvních ujednání o sdílení dat podle nařízení o datech (znění ze dne 22. května 2025)

Přijato dne 8. července 2025

Evropský sbor pro ochranu osobních údajů přijal toto prohlášení:

Evropská komise zaslala EDPB návrh závazných vzorových smluvních ujednání o sdílení dat a závazných standardních smluvních ustanovení pro smlouvy o cloud computingu podle článku 41 nařízení o datech a dne 27. května 2025 je předložila expertní podskupině CEH EDPB. Vzhledem k úzké provázanosti mezi přístupem k datům a jejich sdílením podle nařízení o datech a obecného nařízení o ochraně osobních údajů, pokud jde o osobní údaje, EDPB vzorová smluvní ujednání přezkoumal a rád by poskytl Komisi řadu obecných připomínek. EDPB je i nadále k dispozici, aby v případě potřeby poskytl další poradenství. Zdůrazňuje, že tento dokument se týká pouze vzorových smluvních ujednání. Obecnými připomínkami uvedenými v tomto dokumentu navíc nejsou dotčeny další připomínky, které může EDPB v budoucnu vznést ohledně vzájemné interakce mezi nařízením o datech a právními předpisy Unie o ochraně osobních údajů, soukromí a důvěrného charakteru sdílení a integrity koncového zařízení.

Souvislosti

EDPB podotýká, že proces vypracování vzorových smluvních ujednání byl zahájen v roce 2022. Dne 27. května 2025 Komise informovala expertní podskupinu CEH, že by uvítala rychlou zpětnou vazbu vzhledem k časovému harmonogramu, který Komise pro toto doporučení stanovila. Vzhledem ke složitosti dané problematiky a k omezené lhůtě pro zpětnou vazbu nejsou připomínky EDPB vyčerpávající a mají obecnou povahu.

Obecné připomínky

EDPB by rád Komisi předložil tyto obecné připomínky:

- EDPB konstatuje, že vzorová smluvní ujednání byla zřejmě sepsána pro smluvní strany v odlišném postavení, neboť „uživatelé“ mohou být podle nařízení o datech¹ právnické osoby nebo fyzické osoby. Je-li uživatel fyzickou osobou, může nebo nemusí být podle právních předpisů o ochraně osobních údajů považován za subjekt údajů. Navíc i v případě, že lze „uživatele“ podle právních předpisů o ochraně osobních údajů považovat za subjekt údajů, mohou být dotčeny i osobní údaje jiných fyzických osob². V některých případech se současné znění vzorových smluvních ujednání zaměřuje na interakce mezi právnickými osobami, což vyvolává obavy ohledně toho, zda byly plně zohledněny důsledky pro fyzické osoby. V jiných případech nejsou osoby, na které se ujednání vztahují, vždy jasně určeny. EDPB doporučuje toto dále vyjasnit a rovněž zvážit, zda by mohlo být užitečné vypracovat různá vzorová smluvní ujednání v závislosti na tom, zda je uživatel subjektem údajů, či nikoliv.
- EDPB konstatuje, že v některých ujednáních se jasně rozlišuje mezi osobními údaji a neosobními údaji, zatímco v jiných nikoli. Pokud jde o ujednání, u nichž se takto nerozlišuje, EDPB doporučuje přezkoumat, zda by takové rozlišení pomohlo smluvním stranám při určování platného právního rámce. EDPB například bere na vědomí zejména ujednání týkající se kompenzací v přílohách II a III, která jsou ve svém stávajícím znění formulována velmi obecně a mohou vést k otázkám ohledně působnosti. EDPB důrazně doporučuje, aby Komise omezila kompenzační mechanismy v přílohách II a III na používání neosobních údajů v souladu s čl. 4 odst. 13 nařízení o datech³.
- Vzorovým smluvním ujednáním by prospěla větší jasnost a strukturovanost. Zahrnutí oddílů s definicemi by usnadnilo jejich pochopení, zejména pokud jde o pojmy jako „údaje o spotřebě“. Kromě toho se doporučuje v informativních rámečcích uvádět křížové odkazy na příslušná ustanovení nařízení o datech a obecného nařízení o ochraně osobních údajů, aby byla zajištěna právní soudržnost.
- EDPB připomíná, že podle čl. 1 odst. 5 nařízení o datech nejsou aktem o datech dotčeny unijní a vnitrostátní právní předpisy o ochraně osobních údajů, soukromí a důvěrného charakteru sdělení a integrity koncového zařízení, zejména nařízení (EU) 2016/679 a (EU) 2018/1725 a směrnice 2002/58/ES. V případě rozporu mezi nařízením o datech a unijními právními předpisy o ochraně osobních údajů nebo soukromí nebo vnitrostátními právními předpisy přijatými v souladu s těmito právními předpisy Unie mají přednost příslušné unijní nebo vnitrostátní právní předpisy o ochraně osobních údajů nebo soukromí. EDPB proto doporučuje, aby bylo ve vzorových

¹ Čl. 2 bod 12 nařízení o datech.

² Například v případě propojených domácích zařízení používaných různými členy rodiny.

³ Viz také [společné stanovisko 2/2022 EDPB a EIOÚ k návrhu Evropského parlamentu a Rady o harmonizovaných pravidlech pro spravedlivý přístup k datům a jejich využívání \(akt o datech\)](#), přijato dne 4. května 2022, body 15, 59 a 63. Jak EDPB několikrát uvedl, naposledy ve stanovisku 08/2024 k platnému souhlasu v souvislosti s modely „souhlas nebo platba“ zavedenými velkými online platformami, přijatém dne 17. dubna 2024 (shrnutí, body 130 a 180), osobní údaje nelze považovat za obchodovatelnou komoditu.

smluvních ujednáních výslovněji a jasněji uvedeno, že tyto právní předpisy mají v případě rozporu přednost před vzorovými smluvními ujednáními.

- EDPB se domnívá, že v informativních rámečcích ke vzorovým smluvním ujednáním by mělo být jasně uvedeno, že pokud jde o osobní údaje, dodržování vzorových smluvních ujednání samo o sobě nemusí nutně znamenat soulad s obecným nařízením o ochraně osobních údajů. Je možné, že strany budou muset zavést další opatření, aby v plném rozsahu dostály požadavkům v oblasti ochrany osobních údajů. Konkrétními příklady, kdy mohou být kromě vzorových smluvních ujednání nezbytná další opatření, jsou ujednání týkající se práva uživatele na přístup k datům z výrobku a datům ze související služby, práva uživatele sdílet data se třetími stranami, nutnost dodržovat obecné nařízení o ochraně osobních údajů ze strany držitele dat a příjemce dat při zpracování osobních údajů uživatele (např. ujednání nesmí předpokládat existenci právního základu pro zpracování osobních údajů, zejména souhlasu) nebo využívání dat uživatelem, který není subjektem údajů. EDPB dále připomíná, že obecné nařízení o ochraně osobních údajů za určitých okolností ukládá stranám povinnost uzavřít smlouvu, např. v případě předání osobních údajů do třetí země nebo mezinárodní organizaci lze jako vhodné záruky použít standardní doložky o ochraně údajů podle čl. 46 odst. 2 písm. d) obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Kromě vzorových smluvních ujednání by bylo třeba uzavřít i tyto standardní doložky o ochraně údajů.
- Vzorová smluvní ujednání by měla lépe zohledňovat zranitelnost spotřebitelů a asymetrii moci, ke které v digitální ekonomice dochází. V neposlední řadě by smluvní sankce měly být přiměřené a nesmí porušovat práva subjektů údajů.

Za Evropský sbor pro ochranu osobních údajů

předsedkyně

(Anu Talus)